

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 kor. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 60 fil. Nyilttér sora 50. fil.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Közönyös társadalom.

Nem elsőnek és nem utolsónak konstataálta Hegedüs Sándor a mi társadalmunkról, hogy közönyös. A maga resszortjában értette ezt az ipari dolgok iránt való teljes érzéketlensége miatt, de mi megtoldjuk minden egyéb dolgokkal való kapcsolatban is. A közélet faktorai mintegy állandóan azzal foglalkoznak, hogy ezt a közönyös társadalmat sarkalják, fölrazogadják, nógatják és ostorozzák. Az agitáció és a buzditás óriási erőmegfeszítéseinek néha sikerül egy-egy rövidebb időtartamra akcióra galvanizálni a társadalmat, de az újság ingerével együtt leohad az érdeklődés is és a társadalom visszasüllyed előbbi letargiájában.

Honnan van ez? A magyarnép jelleméből, temperamentumából folyik-e? A magyar jellem a józan fontolgatásra hajlik, a magyar temperamentum tüzes, eleven, gyors és határozott. Ez a minőség a cselekvés minősége, mégis a társadalom közönyös, jobban mondva cselekvésre képtelen.

Miben nyilvánul ez? Az emberek politizálnak és panaszkodnak, konstataálnak és indítványoznak. Rossz az üzlet, kevés a pénz, nagy az adó, sok a teher. Ez kellene, az kellene, ezt meg kellene csinálnia az államnak, azt meg kellene cselekednie a törvényhatóságnak. S ha már nagyon szorul a kapeza és a bajok tornyosodásával az emberek érzik, hogy valamit tenni kell, akkor tanácsba ülnek, deputációt választanak, petíciót fogalmaznak meg, amelyben hajszaállpon-tosságra meg van szabva, mit kell tenni az államnak, a hatóságnak, hogy a bajuk orvosoltassék.

Hogy az állam nem tehet mindent, hogy az ő bajuk orvoslása némiképpen az ő dolguk is volna, alig jut eszébe valamelyik körnek. Az

ipari és gazdasági élet ugyancsak az önkéntes kiskorúságnak a kényelmes álláspontjára helyezkedik. Őlbe teszi a kezét és várja, hogy az állam teremtsen ipart és nyujtsa keresetet az embereknek. Ismételjük, a faji minőségek nem vallanak erre a letargikus hajlamra, megvan bennünk a képesség a helyes megfontolásra és a hallam a határozott cselekvésre. Mi csodán mulik mégis?

Azt hisszük, a praktikus nevelés teljes hiányán. Érdemes átal nézni a szomszéd államokba. Németországban most a flotta-javaslat, csatorna-javaslat, munkáskérdések, gyarmati ügyek, biztosítási ügyek a szenvedélyeket kelti föl odaát. Igen, azokba az emberekbe belenevelték a gazdasági kérdések iránt való fogékonyságot, minálunk ellenben csak a közjogi érzéket nevelik. A németek sört isznak és hasat eresztenek, de tudnak dühbe gurulni és akcióba indulni dolgokért, amire nálunk az érdekelt is alig mozgatja a füle botját.

Eme közömbösségnek az oka: a gazdasági nevelés hiánya. A következtetés pedig: a teljes energiátlanság. Sajátságos jelenség, hogy az iparpártolás eszméjét ma is még a hazafiság eszméjével kell kapcsolatba hozni, hogy a társadalmat valamiképpen megmozgassuk. Pedig ezt kellene mondanunk: az a legvitálisabb materális érdeke minden egyes embernek, hogy az ipar támogatásával az általános jólét, az ország vagyonszerző képességének emelésével hozzájáruljon a tulajdon jólétének a gyarapításához. Hogy anyagi érdekek megindítsák a nagy tömegeket, arra nálunk példát alig tudunk. Pedig sirnak az emberek és aki jajgatásukat hallja, azt hinné semmi iránt sem érdeklődnek, csak a sorsuk jobbra fordítása iránt. Mégis hazafiságról kell beszélni, mikor az érdekükről van szó. Abogy a gyer-

meket játékokkal, ígéretekkel csábítják, hogy tejeckéjét megigya.

A tisztviselők az államtól kérik a fizetésük javítását, az iparvállalatok az államtól várják a fogyasztó piacz megszerzését, a mezőgazda az államtól kér hitelt és jó buzaárakat. Maguk az intézők is mindent az államra hárítanak. A kormányt támadják, ha pang az ipar, a kormányt sürgetik, hogy adjon pénzt, ha romlik a pénzpiacz, s most még az állam nyit elhelyező intézetet a munkásoknak, akik maguk nem talál-
nak maguknak gyárat vagy műhelyt.

Ha a társadalom maga végezné ezeket a dolgokat, ugyan nem érne hamarabb cél, mint az állam? Hiszen az államhatalom a maga koncentráltóságban nem lehet annyira agilis. Régi dolog, hogy az állam mint vállalkozó sokkal drágábban dolgozik a magánosoknál, mégis neki kell gyárat alapítani és föntartani és a mostani nagy pénzszükséget nem tekintve, míg egyfelől panaszkodtak minden munka fönnakadásán, másfelől a vagyonosak nem tudtak mihez fogni a pénzüikkel. Oda adják a takarékpénztárnak: gyümölcsöztesse az helyettük, belefektetik állam-papirokba: fizessen az utánna, megkoczkáztatják spekulatív papirokba: hadd duplázódjék meg a lutrin. A munkások nagy sokasága foglalkozás nélkül van és egyre bevándorolnak az országba az olasz napszámosok, mivelhogy ők úgy látják, hogy itt még eldorádója van a munkásnak.

Nem lehet ezen segíteni? egyhamar bizony nem. Erős agitáció kell a nagyoknak, a nevelésnek gyökeres megreformálása az ifju generációnak, hogy ez a merőben közjogi irányba fejlesztett társadalom a mai kor gazdasági igényeihez mérten tudjon átalakulni. Hegedüs Sán-

Egy fogadás.

— Irta: *Kertész Albert.* —

A számtanácsosné tizenhat éves kis fruskája beleszeretett dr. Slafrag Jenő fiatal orvosba.

Egy kis bevezető részt egyelőre titkolva, a dolog úgy történt, hogy a jónyelvű számtanácsosné vérszegénysége révén kiereszkolt férjétől öt heti fűrdőszezont. S midőn az engedély meg volt, a jól fejlett Olga nevű leányával egy erdélyi nem anyyira vasas, mint inkább népesebb fűrdőre utazott.

Nagy véletlenség volt a dologban az, hogy ép ezen fűrdőn volt dr. Slafrag Jenő orvos ur is, aki a vizsgák fáradoalmait a szép asszonyok és leányok enyelgésével vélte legjobban kiheverni.

Különbösen rettenetes consequens ember volt az orvos ur. Nem azért viselte ő egy női ruhadarab nevét, hogy vonzalmat is ne érzett volna irántok. Szeretett ő tág szívének egész superlatívus grádusával. Tüzes ítlegeteket szórt minden rendű és rangú formásabb nőszemélyre. Már orvosnövendék korában nagy gentleman és szerelmi dilettáns volt. Letudta bilincselni a vízholdó cseber és a mosogató dézsák atmoszférájától kezdve a magasabb körökig Éva fajzatait.

Olgával való ösmeretsége eleinte csak olyan nagyvárosi utczai ösmeretség volt. Látta, hogy az ő beszédére Olga mindig elég nyájas és érdeklő mosolylyal fizet. Kezdet jobban érdeklődni a nem megvetendő külsejű kis leány iránt.

S a szerelem misztikus vakító villáma mellett a bánatosan merengő, szelid, epekedő és mosolygó kék szemek gyakran vonzották Slafrag urat arra az utczára, a melyen Olga naponkint iskolába szokott jáni. S hogy Olga még jobban érdeklődik iránta, az orvos ur jól tudta, mert sokkal jobban tudott ő olvasni a leányok szeméből, mint gimnázista korában a latin vagy görög gramatikából.

Olga a felsőleányiskola utolsó osztályát járta, midőn ezt a kis utczai idyllt megengedte magának. A vizsgák előtt két nappal találkoztak megint egymással, mely alkalommal Olga midőn meglátta Slafrag urat, hirtelen a könyvei közül egy kis papirlapocskát vett elő s azt a kezében tartva várta közeledését. Közelében egy ügyes kézmozdulattal a földre ejtette. Slafrag ur látva a jelenetet, rohant a prédára. De biz az nem volt egyéb, mint a felsőleányiskolának egy vizsgarendje, melyről Rudassy Olga név ötlött a szemébe.

— Ez is valami, kiáltá Slafrag ur! Holnapután elmegyek a vizsgájára.

A kitérőt napon csakugyan meg is jelent a vizsgán. A mint belépett nagy meglepetésére ép egy henger köbtartalmának a kiszámításával kintották Olgát. A szemüveges tanítónök nagy készülttséget kifejező tudományos mimikával adták fel a kisegítő kérdéseket. Látva Slafrag ur, hogy Olgának nem kedvencz csemegéje a mértan s jelenléte még zavarólag is hat rá, csakhamar eltávozott.

Hazafelé véve utját a levélholdóval találkozott, aki a következő tartalmu levéllel kereste a lakásán.

Kedves Barátom!

„Már egy hete, hogy itten vagyok az erdélyi hegyek között, élvezem a fűrdőt és a jó fenyves levegőt. A szórakozás felséges... Van itt társas játék, kirándulás, bál és koncert. Sok szép asszony s több ára is van itt a fiatal embernek, mint nagy szárazság után a szénának... Ha kitünőleg mulatni akarsz, minden habozás nélkül pakolj és jöjj!!!

Engedj meg, hogy ily röviden írok, szóval majd többet. Sietek, hivatalos vagyok egy puzi pártiéra...

Vár szerető barátod

Rüss Zoltán.*

Slafrag ur még aznap az östvéli vonattal elutazott. A baráti szívélyes viszontlátás után a következő kérdéssel ostromolta az orvos ur barátját:

— Ugyan mond csak Zoltán, hogy megy az a puzi pártie?...

— Tudtam Jenő, hogy ez közelebről érdekelni fog téged!...

— Hát barátom tenniseztünk. S a vesztés férfiak bókot mondtak, szavaltak vagy énekeltek. A férfinyerők részéről kikötöttük mókából, hogy őket a hölgyek megpuszilják. Persze, hogy nyilvánosan ezt csak markirozták; azonban nem volt kizárva az, hogy a férfi jogos követelését ügyessége által magánaton fel ne hajthassa.

— Mondhatom, hogy szép multság, majd én is részt veszek benne...

— De lesz még Jenőkém itten szombaton egy koncert is, bállal összekötve, én vagyok egyik rendező, a nővérem is czimbalmazni fog.

— Gratulálok barátom, megyünk!...

dor figyelmét aligha kerülte ki ez a mozzanat s előbb-utóbb rá fogja magát szólni, hogy a magyar ipari fejlődés kérdését alaposan megvitatassa — a közoktatásügyi miniszterrel.

K.

József főherczeg városunkban.

A nagy magyar főherczeg, honvédségünk feje, tegnap délután városunkba érkezett. Ahol utja hozta, mindenütt a nyár ragyogó szépsége, a természet üdesége kísérte. A népszerű főherczeg, kit az egész magyar nemzet önfeláldozó szeretete vesz körül, a gondviselés kegyelme által késő korában is jó egészséggel és sértetlen férfias lélekkel van megáldva. Aki látja, mily okos elővigyázattal, a jogok és hasznos törekvések mily kimélisével, az alkotmányosság mily őszinte szeretetével van el: lehetetlen, hogy szeretettel ne forduljon feléje, akinek népszerűségét a külföld is bámulva tiszteli.

Városunkban már jó eleve nagy élénkség uralkodott, érdeklődéssel tekintettek azon pillanat elé, a midőn ő fensége a székely anyavárosba jön. Az egész város lobogó diszt öltött. Az idő is kedvezni látszott e ritka alkalomnak. Egy óra délután alig mult el, máris vonult az állomásához az emberáradat. Ágyulövés adta tudtul a gyülekezés kezdetét, amely után a tüzoltókat csakhamar összetrombitálták, akik az állomásnál a rendet tartották fel, amire máskülönben alig volt szükség. Az egyes czéhek zászlójukkal jelentek meg a perronon. Megjelentek az összes hivatalnokok testületileg, a polgárság színe-java.

A kitűzött időben pontosan robogott be a vonat, amely őfenségét és kíséretét hozta. Alig adta tudtul az utolsó fordulónál az éles füttyszó a közledését, felhangzott a Rákóczy-induló, amely aztán mindvégig, a megállás percéig szólt. Óriási éljenriadalom keletkezett, amely szállt szájról-szájra s megütözt a háttér gyanánt szolgáló hegyben.

Alig állott meg a vonat, őfelsége szalonkocsijából fiatalos könnyedséggel szállt le, mikor gróf Majláth Gusztáv erd. kath. püspök, ki vármegyénkben bérma-utját folytatja, röviden üdvözölte, amelyet őfelsége egy pár szívélyes szóval köszönt meg. Majd Hollaki Ártúr főispán fejezte ki a székely nép nevében hódolatát, amit József főherczeg szintén megköszönt. Mélyen meghatva érzem magam e szavak által — így szólt. — Legyenek meggyőződve, hogy ahhoz a néphez, amely a magyarság védbástyája, olyan és annyi fényes tanujelét adta hű szolgálatainak a hazáért, békében és vészben, változhatatlan, legbensőbb érzellemmel viseltetem iránta.

Egetverő éljenzés zugott föl szavai végeztével, amely alatt kezett szorított a körülötte álló díszmagyarba öltözött notabilitásokkal, akiket Hollaki fő-

ispán mutatott be, amely után a diszkapun keresztül fogatához ment, amelyet Majláth püspök bocsátott rendelkezésére, aki balján foglalt helyet. A következő kocsiiban a kíséretében utazó Bolla és Palkovics altábornagyok foglaltak helyet, amely után br. Kemény Béla jött Hollaki főispánnal, majd pedig ugyancsak a kíséretében utazó br. Vécsey százados, ezután a fogadásra megjelent notabilitások következtek.

A menet, melyet egy díszes bandérium nyitott meg, ifj. Solymossy Lajos vezetésével, szakadatlan éljenzés közepett vonult be a feldíszített utcáson, a melynek oldalain az összes tanintézetek növendékei és a nép ezrei állottak sorfalat.

A vármegyeházának kapujában Dr. Damokos Andor és Gróf Lázár Ádám főjegyző fogadták, akik a vármegyeház első emeletén berendezett lakosztályba kísérték. Kevésel azután a nagy díszteremben jelent meg, a melynek karzatát szép és előkelő közönség töltötte meg. Itten Dr. Damokos alispán a vármegye, az összes állami és törvényhatósági tisztviselők hódolatát mutatta be azon kéréssel, hogy azt kegyesen fogadni sziveskedjék, s kérte az istent, hogy őfenségét sokáig éltesse. Őfelsége megköszönte a hatóságok tisztelgését és azon kívánságának adott kifejezést, hogy a jó isten áldása legyen mindnyájukon és minden működésükön, amiért az egybegyűltek hatalmasan megéljeneztek.

Ekkor őfelsége cerclét tartott, a mikor Hollaki főispán az egyes testületek fejeit mutatta be neki, akikkel egy-egy barátságos szót váltott. A tisztelgésnél ilyen sorrendben állottak körben: kir. törvényszék, közjegyzőség, ref. papság, gör. kath. papság, város, vármegye, áll. építészeti hivatal, tanfelügyelőség, erdőhivatal, ref. kollegium, agyagipari szakiskola, kath. gymnasium, posta, pü. igazgatóság, főreáliskola. A kath. papság és katonaság szállásán tette meg tisztelgését.

Délután Hollaki főispánnal tett látogatást, majd megtekintette az állami szakiskolát és az áll. főreáliskolát, s mindkét helyen magas megelégedését nyilvánította a látottak fölött. Ez utjában a vele jött kíséretén kívül Hollaki főispán, Br. Kemény és Dr. Damokos alispán kísérték el.

Este 7 órakor volt az ebéd a vármegyeház egyik kisebb termében, a melyen kíséretén kívül Hollaki főispán, Dr. Damokos alispán Br. Kemény Béla és Metzner őrnagy vettek részt.

Este tiszteletére a várost kivilágították s a dalegylet és zenekar szerenáddal tisztelte meg.

József főherczeg őfelsége ma reggel utazik Csik-Szeredába, a hol a honvédség fölött szemlét tart. Az indulást megelőzőleg reggel 8 órakor templomba megy. Utjában városunkról Hollaki főispán, Br. Kemény Béla és dr. Damokos Andor fogják kísérni.

Ujdonságok.

Évforduló. Pénteken, 8-án mult 33 esztendeje annak, hogy I. Ferenc József Magyarország királyává megkoronáztatott. Deák Ferenc nagy művének, a kiegyezésnek betetőzése volt ez a nagyjelentőségű esemény, melyet örömteljes lelkesedéssel üdvözölt a magyar nemzet. Nem csak a kormány, a hivatalos testületek, a hadsereg ünnepezt ezen a napon, hanem ünnepezt az a magyar társadalom is, a melynek szívéből őszintén fakad ki az óhaj, hogy a mi jó, öreg királyunk, a fejedelmek e fenkölt lelkű példaképe, akit a Gondviselés oly nehéz csapásokkal sujtot, hosszú és nyugalmas éveket érjen még.

Személyi hír. Kuncz Elek kir. tanácsos tankerületi főigazgató az érettségi vizsgálatok megejtése végett városunkba érkezett.

Bartók György dr. püspök beiktatása. Bartók György dr. püspököt és Kolozsvár ujonnan megválasztott ev. ref. lelkészét délelőtt iktatták be hivatalába. A presbiterium és a képviselőtestület a templom előtt gyülekezett össze s onnan vonultak be, élükön a püspökkel, az isteni tiszteletre. A beiktatási ünnepély sorrendje a következő volt: Invokatio I-ső dicséret. 2. A XCII. dics. 3. A LXVII. dics. 4. Alkalmi ima, tartotta Herepei Gergely. 5. Női négyzólamu énekharéneke: Szüntesd könnyed, oh nép: Bnähmigtól. 6. Bartók György dr. papi beiktató beszéde és végül 7. A XCII. dicséret 7-ik verse. Az ünnepély végeztével az üdvözlések folytak le a püspöki lakban.

Pünkösöd. A kereszténység nagy ünnepének, pünkösödnek gyönyörű szép, verőfényes idő kedvezett, mind a két napon. Mintha a természet is részese lett volna e napon az örömteljes érzelmeknek, mely az emberek százezreinek szívét eltölté, kibontotta teljes pompáját. Az égboltozaton még felhő sem mutatkozott. A délelőtt folyamán megteltek a templomok a hívők seregével, amelyet ünnep másodnapján a bucsuról hazatérők is szaporítottak, a délutánokon pedig megindult az ember áradat ki a zöldre, az isten szabad ege alá, ahol a zöld lombozatu fák árnyéka adott enyhét, ahol a virágok lehelték illatukat. Hogy aztán megjöjjön az alkonyat s a csillagtábor foglalta el az ég alját, a kirándulók tábora megint visszatért a városba, csend lön ismét a szabadban, csak a tücsök czirpelte tavaszi nótáját.

Uj anyakönyvvezető. A belügyminiszter a kiskölymosi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Török Lajos körjegyzőt nevezte ki.

A Nőegylet nyári mulatsága. A következő sorok közlésére kértek föl: „Válenstik Ferenczné rendező elnök felszólítására f. hó 3-án délután összegyűlt a rendező bizottság, urak és hölgyek (nem tévedés, szándékosan irtam így: urak és hölgyek.

Egy néhány jól töltött nap után elérkezett a koncerttel egybekötött bál napja is.

Már előre fente a szívét s meglehetősen rezignációval kezdte meg a retrográd lépéseket...

Amint belépett a terembe, szeméi reményteljesen kémlelődték, szerelem után lángoló pillantásokat tett jobbra és balra. Amint a középen végig néz, kit lát meg?... Olga ül a második sorban kék selyem rubában.

A szerelem mámorától tüzetve szinte hozzá rohant; de gondolta, mégis jobb lesz koncert után bemutatkozni. Ugy is történt, táncz kezdetével karon fogta Rüss Zoltán barátját s kérte, hogy a bemutatást tegye meg...

Olga a mint meglátta Slafrag urat, nagy meglepetésében egy pár percig nem tudott szóhoz jutni, alig tudta a nevé is megmondani. Zoltán távoztával azonban felvidult arczzal mondá:

— Hála istennek Slafrag ur! Most jöjjön, hogy mutassam be a mamának is.

Olga mamája valódi Olga volt, egy kissé zömökebb kiadásban. Véghetetlen szíveséggel fogadta Slafrag urat, miközben Zoltánnal is megismerkedett. Egy pár percnyi beszélgetés után Slafrag ur Olgával már az első csárdás tánczot járta.

Csak most élvezték igazán a viszontlátás valódi boldogságát. Egy kis kaczerésséggel átölelve egymást, inkább társalognak. Slafrag urban csak ugy forrongtak a tüzes szikrák. S ha jól emlékszem, holmi szerelmi vallomás is folyt köztük ez alkalommal.

Egy kellemesen töltött éjszaka után nem csak a leánya, de a mama is megkedvelte Slafrag urat s másnapra meghívta őt ebédre Zoltán barátjával együtt.

Az ebéden Rüss Zoltán vitte a szót. Elbeszélte a nagyon egészséges és kedves szórakozásu tennis

pártiet s megkérte a mamát, hogy Olga is részt vehessen benne. Persze, hogy a mama beleegyezett, mely alkalommal ki is tüztek egy napot a játékra.

A játék napján Slafrag ur kikötötte, hogy ő csak Olgával szembe játszik s meg is sugta neki, hogy ha ő nyer, a pártienak az ára egy csók lesz...

— S ha én nyerek, kérdé Olga?...

— Akkor tetszése szerint fizetek!...

Olga tudta, hogy tréfa az egész, látszólag bele is egyezett. Megkezdték a játszmat s a nyertes Slafrag ur lett...

— Ennek az ára egy csók, kiálták mindnyájan! Olga azonban nem volt hajlandó fizetni, Slafrag ur meg könnyen engedett, gondolva, hogy Zoltán szisztémája szerint majd magán uton felhajtja.

Másnap délelőtt egy névjegyben a következő sorokkal lepte meg Slafrag urat Olga:

„Édes Slafrag ur!

Ma délután egy erdei sétát terveztünk mamával. Ha más terveit nincsenek, szívesen látjuk, tártson velünk... Szeretném, ha ez alkalommal a Slafrag csak Rüss nélkül lenne. Indulás három órakor.

Olga.”

A kilátásba helyezett csókra számítva Slafrag ur már fél három órakor ott volt.

— Tudtam, hogy pontos ember — kiáltással fogadta Olga!

— Ha nagysád is ilyen pontos lesz a fizetéssel, akkor meg leszek elégedve...

— Ugyan térjünk más tárgyra!... Mondja csak Slafrag ur, itt szereti jobban vagy Budapesten?

— Furcsa kérdés... Most itten, majd ha nagysád hon lesz, akkor Budapesten...

Eközben az Olga mamája az indulásra jelt adva, elindultak. Nem messze még egy jó ösmerős

nő is csatlakozott hozzájuk, Slafrag ur előnyére, mivel így ő Olgával elől mehetett.

Beérve az erdőbe, mint egy pár havasi gorle turbékoltak egymásnak. De mivel Slafrag urnak az adósságot volt terve felhajtani, a csókra terelte a társalgást...

— Ugyan mondja csak Olga nagysám, loptak már magától csókot?...

— Tőlem nem s előttem az ilyen rablás nem csók. Én csak azt nevezem valódi csóknak, amelyet jószántából ad valaki...

— Nagyon sajnálom, pedig a hozzáértők és élvezők állítása szerint a tiltott és a lopott csók a legedesebb...

— No jó, hát akkor jószántából fizesse meg az adósságát!...

— Ha szabad lenne, csak Slafrag ur volna az a férfi, akinek megadnám; de...

— Nő fogadjunk, hogy meg fogja adni, még pedig jószántából...

— Nem tudom, hogy mi rejlik magában, de én is merek fogadni, hogy nem...

— Helyes, hát áll a fogadás. S mit kívánna tőlem, ha nyerne?...

— Én Slafrag urtól nem sokat, csak egy pár szép kanári madarat kalitkával együtt...

— Én meg a rendes és a késedelmi kamat fejében még három csókot...

— S mennyi legyen a kitűzött idő, — kérdé Slafrag ur?

— Amennyit épen akar, nem bánom én ha két nap is.

— Igyekezni fogok minél hamarabb megkapni...

A fogadás már hazafelé jöve történt, egy pár perc mulva haza értek. Bent a következő ujsággal lepte meg Olga Slafrag urat:

Az asszonyok lévén itten a háziak, az első az urakat illeti, mint igen szívesen látott vendégeket). Társelnöknek az egybegyűlt bizottság rendező elnök indítványára dr. *Damokos* Andor alispánt választotta meg. A jegyzőkönyvet *Poppov* Péter volt szíves vezetni. Az ülés hosszas és tárgyalagos megvitatás után elejtette a választmányi gyűlés határozatát a „Gyurkovics leányok” műkedvelői előadására nézve — részben az előre haladt idő, de főként az ezidőszerint városunkban működő szintársulat iránti tekintetből. A nőegylet, mely a legnemesebb cél érdekében működik, mulatságait azért rendezzi — nem tarthatja éppen e céllal összeférhetőnek elvonni e bár lelkes, de mindig csak egy és ugyanaz — közönségnek érdeklődését. Így tehát f. hó 16-án egy egyszerű nyári táncestet rendez a *Galter-kertben*. A termet Fekete Béla szinigazgató szíves volt ez estére teljesen ingyen rendelkezésére bocsátani az egyletnek. A rendezésben résztvevő gavallérok a legszívesebb készséggel vállalkoztak a terem földszítésére, kivilágítására stb. Az ellenőri tisztséget *Vargha* Ida egyll. ellenőr teljesíti. Özv. *Zakariás* Józsefné vezetése mellett a leányok sajátkezüleg nyári férfi nyakkendőket készítenek és a multság folyamán a legjutányosabb és megszabott árban elárúsítják. Tekintve a rendkívüli érdeklődést, mely mindkét részről, úgy az egyleti tagok, mint a tánczos és nem tánczos fiatal emberek részéről mutatkozik, remélhetőleg nagyon jól sikerül az estély, ami annál is ohajtandóbb, mert hisz egész télen nem rendezett semmi multságot az egylet, ennél fogva segélyforrásai kiapadtak. A szükség, a nyomor pedig nem szünetel, kérelmezők nem apadnak, de sokasodnak. Minden fillér, melyet e célra nyújt a jótékony kéz talán egy-egy lépcsőfok a kenyérhez, a megélhetéshez, a segélyt váró védelmező, gyámolító nélkül maradt árvának. *Dorosné* e. jegyző.

Urnappja. A katolikus egyház nagy ünnepét, Urnappját, a jövő csütörtökön a szokásos szertartással ülik meg városunkban. A hivatalos istentisztelet a plebánia templomában lesz, amikor az egyházi szertartást *Jung-Cseke* Lajos apát-plabános végzi nagy segédlettel. Mise után körmenet lesz a piac téren felállított oltárokhoz, a melyen gróf *Majláth* erdélyi katolikus püspök is részt vesz. Az ünnepségen a katonaság díszlovást ad.

Az állami felsőtanintézet évvizsgálatait *folyó hó 21 és 22-én* tartja az intézet helyiségében. Az évvizgató ünnepély 24-ikén lesz a főreáliskola tornacsarnokában. Az igazgatóság úgy a vizsgálatokra, mint az évvizgatóünnepélyre a szülőket és az érdeklődőket szívesen látja.

Érettségi vizsgálatok. A sz.-udvarhelyi *róm. kath. főgimnáziumnál* az érettségi vizsgálat f. hó 5. és 6-ik napjain folyt le *Kuncz* Elek kir. tanácsos, tanker. főigazgató elnöklete alatt. Az erd. r. kath.

— Itt van egy arckép, nézze meg jól! Ez a mama testvére Irma néni, akit én legjobban szeretek. Ma kaptam tőle egy levelet, amelyben azt írja, hogy közelebről valaki meglep minket itten... Bizonyosan ő lesz, nagyon kíváncsi vagyok, hogy mikor jön...

— Mondhatom derék nő, mindhárman nagyon hasonlítanak egymáshoz... Ezen szavak után *Slafrag* ur eltávozott.

Korán reggel, mikor a nyitott ablaknál *Morpheus* karjai közül jövő első szellőcske legyezgette, arra a gondolatra jött, hogy felöltözik Irma néni, kilesi az alkalmat és elmegy *Olgáék*hoz, mintha akkor érkezne s így *Olga* őt a nénye képében megcsókolja... Meg is tette. Zoltán nővérétől beszerezte a ruhát és felöltözött nőnek... Kettős slájer tett és egy alkonyat felé egy erdei kerülő uton elért az *Olgáék* lakásához s ottan egy fa mellé mint egy ravasz róka, meghúzódva leselkedett...

Egyszer látja, hogy az *Olga* mamája egy idegen ural beszélgetve kijött... És nemsokára kettő a lakás melletti téren sétálni kezdenek... De vesztére azt nem tudta, hogy az idegen ur az *Olga* tatája. S *Irma* néni annak a jöveteléről irt a levélben s hogy ép aznap meg is érkezett. De még azt sem tudta *Slafrag* ur, hogy ő *Olgát* távolról a mamájának nézte. Itt az alkalom, gondolta magában *Olga* most egyedül van bent...

— Most vagy soha!!!

A szerelem cikázó parázsától üzetve összeszedve magát és elég nőies hangon mondva a következő szavakkal rukkolt be:

— Ugy-e megjött a nem várt vendég!!! Hol vagy *Melánia*!!! Hol vagy kedves *Olgám*??!

A számtanácsosné e szokatlan hangokra és e

státus kiküldött biztos, *Jung-Cseke* Lajos, apát-plabános volt. A vizsgálatra jelentkezett 24. Az írásbeli vizsgálat eredménye után elutasított 2, vizszalépett 1. A szóbeli vizsgálat eredménye: jelesen érett 1, jól érett 5, egyszerűen érett 9, 3 hónap mulva javító vizsgára utasított 4, ism. vizsgára 2. — Az áll. főreáliskolában f. hó 7-én történt meg az érettségi vizsgálat *Kuncz* Elek főigazgató jelenlétében. Jelentkezett 9 tanuló, valamennyi sikeresen állotta meg a vizsgálatot, melynek eredményéhez képest *Wagner* Károly jelesen, *Debitzky* Mihály, *Szalay* Béla, *Kovács* Endre és *Podár* János jól, *Radnai* Oszkár, *Bosányi* Ozmán, *Gábor* Frigyes és *Soller* Rezső egyszerűen éretteknak nyilvánítottak. Az eredmény eszerint igen kedvezőnek mondható.

Az áll. főreáliskola f. hó 8-án megünnepelte a koronázás évfordulóját egy zene- és egy énekdarabbal. *Ferenczy* Géza elszavalta *Vörösmarty* Főti dalát és *Séra* Kálmán h. tanár méltatta a nap jelentőségét.

Az erdélyi ref. egyházkerületi közgyűlés. Az eid. év. ref. egyházkerület közgyűlését 7-én tartotta meg *Molnár* Albert elnöklete mellett *Kolozsvárt*. A választmányba városunkból *Gönczi* Lajos koll. igazgató, dr. *Gyarmathy* Dezső polgármester és *Fejes* Áron koll. tanár lett beválasztva.

Emléket az agyagfalvi réten. Az agyagfalvi székelyemlék alap javára adakoztak: a sz.-udvarhelyi áll. főreáliskola I., II., III., IV., V., VI., VII. és VIII. osztályai gyűjtőívén, dr. *Solymossy* Lajos igazgató által 22 kor. 51 fillért, ezt hozzáadva a már begyűlt 2756 kor. 07 fillérhez, az alap összege tesz 2778 kor. 58 fillért. Fogadják a nemesszívű ifjak hazafias adományukért a végrehajtó bizottság hálás köszönetét. *Ferenczi* János biz. pénzt.

A libanoni-út megnyitása. A székelyudvarhely — gyergyói út, amely a Libanon hegyen vezet keresztül, immár járhatóvá van téve. E mindkét vármegyére nézve nagy horderejű közlekedési ut elkészülését a két megye kereskedő világa egy nagy szabású fényesnek ígérkező kirándulással ünnepli meg *július hó 8-ikán* a helyszínén, a *Czirák-féle* vendéglő közelében. Az erre szóló meghívókat a részletes programmal a nagybizottság a napokban küldi szét. A részvételi díj 6 koronában lett megállapítva, a mely összeget f. hó 24-ig kell *Gábor* Márton pénztárhoz beküldeni. Az együttes indulás városunkból ugyszintén *Gyergyó-Szentmiklósról* is *jul. 8-án* reggel 8 órakor lesz a felső-piac térről. Érkezés a helyszínére 11 órakor, amely után kölcsönös bemutatkozás, majd pedig az út létrejöttének ismertetése fog következni. Déli 1 órakor közösbéd: rák- és laskaleves, lucskos káposzta, kétféle sült, sajt, kávé, kenyér, 2 liter bor és víz. A kirándulás kellemetlen idő esetén is meg lesz tartva, mivel a rendezőség fedett helyiségről gondoskott.

váratlan meglepetésre, kit *Slafrag* ur azonnal átkarolt és az előszobában háromszor megcsókolták egymást. De az utolsó csókot már egy nagy sikoltás követte, mire ezen szavak kiáltása hangzott:

— Jézus kit csókoltam meg, hisz ennek bajsza van!!! Jaj istenem, ki jött ide!!!? *Tolvaj!!!* *Tolvaj!!!*

A nagy sikoltásra berohant az *Olga* apja és egy olyan jó számtanácsosi fitykóssal kezdi vallatva pábolni *Slafrag* urat. Most már ő sem vette tréfára a dolgot, futni kezdett. A számtanácsos ur meg „fogják meg a tolvajt!” kiáltással utána. Eközben *Olga* is elkiáltá magát: *Rabló!!!* *Rabló!!!* Bár csak most volna itt *Slafrag* ur!!!

Egy ily üldözés után mit tehetett volna jobbat *Slafrag* ur, minthogy az alkony leple alatt felszaladt egy közeli terebélyes fára. Ép ekkor furdőközönséggel az egész sétatér zsufolásig tele volt. A rémületes hír hallatára azonban mindenki a fa alá sietett. Furcsábbnál furcsább hírek terjedtek a fán ülő asszonyról. Már utána is akartak mászni, hogy megfogják, mire *Zoltán* is oda érkezett, aki a következő szavakkal fordult a számtanácsos urhoz:

— Én *Rüss* *Zoltán* gyakorló orvos vagyok, ez meg itt a fán dr. *Slafrag* *Jenő* jó barátom. Egy kis tréfát akart csinálni és bizonyosan elvettette a lakást. Kérem ne bántsák tovább.

Ekkor már *Olga* is megtudta a valót, akinek könnyek boriták el szemét, melyek úgy reszkettek, mint harmatcsepp a rózsabimbón

Erre *Slafrag* ur is kevésbé restelve a helyzetet, egy néhány hangos nevetéstől kísérve, eltávozott. S reggel korán a fürdőről is elutazott.

Azt pedig, hogy ezek után a kanáli madarakat *Olgának* elvitte-e?... Itélje meg a kedves olvasó!

Halálozás. F. hó 8-án hunyt el *Bálint* János hosszas szenvedés után, élete 24-ik évében. Halálát szülői *Bálint* Gábor és neje *Simó* Rózália, valamint testvérei és rokonai siratják. Temetése ma délután 3 órakor lesz.

Halálozás. F. hó 6-án hunyt el *Bálint* Dánielné *Bodó* Zsuzsánna, életének 29-ik, házasságának 12-ik évében Székely-Kereszturon. Halálát férje *Bálint* Dániel és hat gyermeke, ugyszintén a rokonság gyászolja.

Falusi levél címmel a tegnapi „Magyar Szóban” Dr. *Gyarmathy* Dezső polgármestertől egy nyíltlevél jelent meg, a melyben vármegyénk főispánja és még mások ellen éles kifakadásokat tesz. Nem tudjuk hirtelenében mi lehet e levél célja, de nem kívánczunk beleszólni most e dologba, mivel mint halljuk, az ügynek tömeges lovagias folytatása lesz.

Tűzoltók majálisa. A helybeli önkéntes tűzoltó egyesület 4-én, hétfőn délután tartotta meg majálisát a *Galter-kertben*. A multságot a legjobb akarattal sem lehet az egyesület megelőző majálisaihoz hasonlítani, mivel a közönség vele szemben egy alkalommal sem tanusított akkora indolenciát, mint éppen most. Gyönyörű idő kedvezett a multságoknak s mégis még este 9 órakor is alig egy néhány pár tánczolt a teremben. Valóban rosszul eshetik az egyesületnek — ha az ember csak egy kissé utána gondol — az a nemtörődömség, amelylyel a mi közönségünk irányában viseltetik, akkor, amidőn éppen ő töle várja felmerülhető esetben vagyonának megmentését.

A Dalegylet közgyűlése. A székelyudvarhelyi székely dalegylet pünkösdi másodnapján tartotta évi rendes közgyűlését. Az elnöki megnyitó után — melyben dr. *Ráczkövy* Sámuel méltatta a Dalegylet nemes célját — a gondosan összeállított titkári jelentés következett, mely az elmúlt évben történeteket felőelve, hü képét mutatta a Dalegylet működésének. A pénztári számadások megvizsgálása végett kiküldött bizottság jelentése után a jövő évi költség előirányzat tárgyalatott, melynek végeztével azon indítvány fogadtatott el, hogy jelen közgyűlés jegyzőkönyve a benne foglalt tárgyalagos titkári jelentéssel együtt nyomassék ki s úgy a pártoló tagoknak, mint a társesyleteknek küldessék meg. Végül a tisztviselők és választmányi tagok választása történt meg. Egyhangulag megválasztottak: elnökek dr. *Ráczkövy* Sámuel, alelnökek *Bedő* *Ferencz*, karnagynak *Morascher* Hugó, titkárnak *Bencze* Lajos, pénztárnoknak *Szentes* Márton, ellenőrnek *Nagy* János, levéltárnoknak *Potor* Gergely és gazdának *Kassay* József; továbbá 16 választmányi tag, kik részben a működő, részben a pártoló tagok sorából lettek szintén egyhangulag megválasztva.

A Magyar Művészet júniusi s így már a 4-ik száma is megjelent. E diszes folyóirat, melynek szerkesztője Cs. Szabó Kálmán s főmunkatársa *Beniczky* né Bajza Lenke, új számának jó részét *Munkácsy* Mihálynak, a nagy mester emlékének szenteli. Bemutatja az elhunyt nagy művész minden nagyobb alkotását és emellett aktuális reprodukciói is igen szépek, melyek száma a harminczat meghaladja. Tárcazt *Tömörkény* István, Cs. Szabó Kálmán irt, londoni levelet *Hughes-Hughes* Bajza Ilona (*Beniczky* né Bajza Lenke leánya). *Beniczky* né Bajza Lenke folytatja *Hanna* cz. regényét s egy új regényt is kezd *Cyprianus* a varázsló czimen, melynek szerzője *Wildenbruch* Ernő s fordítója *Hann* *Peppi*. Még sok más közlemény teszi változatossá a folyóiratot. Előfizetni a kiadóhivatalnál lehet Budapest V. Hold-u. 7. Egy szám ára 1 kor.

Az aszfalt bizottság f. hó 8-án délután ismételten értekezletet tartott *Hlatky* Miklós elnöklete mellett, melyen *Vánky* Kálmán, *Szombatfalvy* Lajos, *Gyertyánffy* Gábor, *Häberstumpf* Károly és *Becsek* Aladár mint bizottsági tagok és *Leichtner* Gyula kir. mérnök voltak jelen. Az értekezleten *Hlatky* Miklós indítványba hozta, hogy valjon nem-e volna helyes, ha a járda folyókáit véglegesen elejtenék s azt egy teknő alakú felső mélyedéssel pótolnák, mivel azok tisztántartása így nagyon meg van nehezítve, de 3–4000 frt megtakarítással is járna. A bizottság a folyókák megtartása, illetve kiépítése mellett nyilatkozott. A befedéshez szükséges vasráma és vasfedőkre a bizottság az árlejtést kiirni határozta, A posta igazgatóság a távirdu és telefon oszlopok gyors elhelyezése végett megkerestetik. Majd a bizottság helyszíni szemlét tartott s megállapította az egyes pontokat, amelyeket *Vánky* mérnök kidolgozva, a napokban fog a bizottság elé terjeszteni, amely szerint fog az összes járda lerakadni.

Szociáldemokrata kongresszus Erdélyben. A nemzetiségi fészkelődések híres tanyáján, Brassó városában nyílt meg az első erdélyrészi szociáldemokrata kongresszus, amely békés tanácskozásban egyesítette az erdélyi városok székely, magyar román és szász nemzetiségű népét. Csodálatos békességben fért meg itt egymás mellett ez a négy nemzetiség. A szász és román parasztok többnyire nemzeti viseletükben jöttek a kongresszusra, a melyre innen városunkból is jelentek meg. Csodálattal tölt el, hogy valjón ki küldhette a kongresszusra őket, amidőn tudomásunkkal városunkba még nem fészkeltek be magukat a szociális elvek józan iparosainak közé s ha nem küldte őket senki, miképpen képviselheték városunk szociálistáit ottan. Nagyon helyes volna, ha az ilyen feltolakodókat kiméretlenül lelepleznék.

Színház.

Szerencsés konstelláció alatt jött, tagadhatatlan, Fekete Béla társulatával városunkba, a melynek közönségét a hosszú farsang nem merítette ki, s szinte már vágyakozott egy rendszeres színtársulat által előadandó darabok után, mivel, akár-hogyan is tegyük-vegyük a dolgot, olyanba rég nem volt része. Hisszük tehát, ha Fekete igazgató továbbra is ezen az uton halad, a melyet megkezdett, jól betanulva, kifogástalan ensemblével hozza színre a darabokat — ugy akkor közönségünk pártfogására mindvégig számíthat. Repertoárjában, mint említettük, s tapasztalni is volt részünk, a fővárosi színházak műsordarabjai vannak, s garderobjá kevés kifogásolni valót hagy fenn, a mi már magában egy negyed siker.

A színtársulat f. hó 3-án mutatta be magát Blumenthal O. és Kadelburg G. *Az aranykakas* cz. 3 felvonásos énekes vígjátékában és dicséretre legyen mondva, hogy ugy az összjáték összevágó voltát, az előadás menetének gyors tempóját, valamint az egyeseknek többé-kevésbé sikerült alakítását véve tekintetbe, alapos reményt keltett a nagyszámú közönségben a további működése iránt. Hozzájárult még az a körülmény is, hogy az első előadás tárgyának megválasztásában is szerencsés volt. — A rendkívül hangulatos darab színhelye Balaton-Füred Oda jön Dachselmayer Nepomuk soproni gyáros (Fekete igazgató) Erzszi leányával (Szabolcsi Jozefin) és Liza nevű húgával (Sárköziné) és az Aranykakas című vendéglőbe szállnak, melynek tulajdonosja Szikra Julianna (Nagy Mariska). Dachselmayernek lapos lámpabél feltalálásának érdemét illetőleg pöre volt ifj. Müller Ottó (Megyeri) atyjával és dr. Gyárfás Béla ügyvéd (Lukácsy Aladár) furfangja következtében elveszti a pört, a miért az ügyvédet halálának gyűlöli. A fürdőbe vetődik az ügyvéd is és amennyiben ő, a már évek óta ellene hálóját kivető korcsmárosné ideálja s mint ilyen sok privilegiumot élvez, kizavarja a gyárost családijával együtt a már kibérelt szobákból, minek folytán az utóbbiban az ügyvéddel szemben táplált ellenséges indulat még inkább kiélesedik. De csakhamar kibékül vele, sőt szövetségeseinek vallja abbéli tervének kivételében, hogy vetélytársával, Müllerrel egyezsége jutandó, fiát Erzszi leányával összeházasítja. De a leány és az ügyvéd egymásba szeretnek, a fürdőbe érkező ifj. Müller pedig a fürdővendégek közt levő Horváth Gedeon professzornak (Csete Lajos) Klárika leányában (Veszprémi) találja meg ideálját; a korcsmárosné meg belátván az ügyvéddel való egybekelésének reménytelenségét, Fürge Antal nevű főpinczéreként (Szabolcsi Emil) nyujta kezét, ki utána féltékenyen epedett. E három pár egyesülésével végződik a darab. — A mese épűgy, mint a dialog az eseteknek meglepő gazdságával halad; a vígjáték technikája ügyes, s a cselekvény fejlesztése is, némely csekélyebb valószínűtlenséget leszámítva, egészben elég szilárd, a jól rajzolt alakoknak, megkapó jeleneteknek és kacagtató tréfáknak ritka változatossága során egyik benyomásból a másikba esünk. Fő-eleme a friss kedv, mely vidáman szövi-fonja az elbeszélés szálait. A sikeres előadásnak központja Dachselmayer. Fekete Béla valóságos kabinetalkatást mutatott s folyton derűtségben tartotta a közönséget, kiváló routinnal és művésziesen játszott meg a soproni német dialektussal magyarul hibásan beszélő gyáros igazán nehéz szerepét, a legügyesebben aknáván ki az abban rejlő gazdag komikumot; Lukácsy Aladár is értelmes s az alakítás eszközeit céltudatosan felhasználó színésznek bizonyult. Csete jól rajzolta meg a modorában szögletes s fil-léreit takarékosan összekuporgató, amellet felsőbb régiókban kalandozó, ideális lelkületű professor alakját; Szabolcsi alakításában több volt az erőtellettség, mint a közvetlenség, de általában elfogadható volt; Megyeri rokonszenves benyomást tett. A nők közül Nagy Mariska áll előtérben; játékában van a kellő discretio mellett a szükséges kaczerkodás és hamiskás kedvesség; éneke elég behizelgő, Szabolcsi J. igen kedves volt ugy durvaságában, mint később szerelmes szívének megnyilatkozásában; Veszprémi is elég jól oldotta meg feladatát.

Kedden az *Alarczusból* című énekes bohózatot mulathatott a szintén szép számú közönség. A cselekvény mozgató erői Koczor Pál tőkepénzes (Fekete Béla) kelepcebe jutása és Magda szobaczius (Nagy M.) egyes diplomáciája. A mi a darab szerkezetét illeti, a szerző igaz és tiszta koncepció helyett beéri a furcsával és meglepővel, annak bevégzett, világos biztonsága helyett inkább szereti a cselekvény mesterkelt összevissza bonyolítását, a jellemzés igazsága és valószersége helyett bizonyos önkénykedést, az uralkodó hang helyett annak össze nem illő ugrásait. Az előadás nagyjában véve jó volt; folyamatosság s az egyes részletek harmonikus egybeillesztése jellemzi. Főtényezője Nagy Mariska volt Magda szerepében. Modorában van temperamentum és melegség, játékában meg routin; Szabolcsi Jozefinben kevesebb a magával ragadó eleve-nség, de Vera alakját igen rokonszenves tulajdonságokkal ruházta fel, színt és szeretetreméltóságot kölcsönzött neki, éne-kével határozott tetszést aratott; Veszprémi M. és Török K. igyekeztek kevésbé változatos szerepekben mindazt kiaknázni,

a mi hatást kelthet; Fekete Béla remekelt; a válságos helyzetének szülte kedélyhullámzást mindenütt hatásosan juttatta érvényre; Lukácsy igen jól beletalálta magát a tótosan beszélő baka szerepébe; Szabolcsinak többször sikerült ügyes játékával a közönséget megnevetetni; Benedek és Megyeri is elég derekasan hozzájárultak az általános sikerhez.

Szerdán a modern drámaírás egyik legkiválóbb képviselőjének, a spanyol Echegeirainak világhírű, conceptiójában merész, nagy stílusban fejlődő, bár kissé ingadozó alapon felépülő, mély gondolatokban és reflexiókban gazdag, költői dictionjában finoman műanszírozott *Folt, a mely tisztít* cz. darabja került színre, sajnos, jóval kisebb számú közönség előtt, mint az előző két előadás. A társulat ezuttal annak a bizonyítékát adta, hogy nagyobu szabasu, indítékaiban és problémáiban a dráma-ság magasabb színvonalára emelkedő s így az alakítás szemesebb feltételeit igénylő színpadi alkotás interpretálására is vállalkozhatik az erkölcsi siker tudatában. A siker oroszlanrészre a két nőt: S. Török Kornéliát és Szabolcsi Jozefint illeti meg a Matilde, illetőleg az Enriqéta szerepében. Török K. a magával ragadó páthoszt, a szenvedély hevét nem igen bírja még ugyan, de bizonyos komoly emelkedettséggel, a korlátai közt megillető érzelmességgel, az indulatok nemes formájával és a megfelelő árnyékolásra alkalmas hangjával igen jól hat. Egy intrikus szerep kissé távol áll Szabolcsi J. egész lényétől, de alakításának színei elég határozottak. Sárköziné, mint Donna Concepcion, alapszínében véve kissé szintelen volt, de azért ő is érdeklődést tudott kelteni szerepe iránt; Csete Lajos (Don Hustó) nem igen tudott individualizálni, bizonyos modorosság jellemezte játékát, Benedek Nándor mint Don Fernandó itt-ott az alpthoszbba téved, ugy a hanghordozásban, mint gestikulációiban, de a komoly törekvés nem vitatható előtte; Megyeri Kálmán mint Hullió jól állotta meg a helyét, és végül Szabolcsi Emi Don Lorenzo szerepében helyenként nem tartotta be a kellő mérséklet határát, máskülönbön igyekezett ő is feladatának megfelelni.

Csütörtökön alkalma nyílt az aránylag véve kevés számú közönségnek a *Kölcsönkért feleség* cz. 2 felvonásos francia vígjátékot és a *Czigányvér* cz. egy felvonásos vígjátékot láthatni. A vígjáték szerzője nem annyira az eszmei tartalom világosságával s belső logikai erejével akart hatni, hanem a friss és gazdag képzelete minél érdekesebb és bonyolultabb mese szövésére törekedett. A hangulat mindvégig derült volt. Mátray kitünően alakította a folytonos remegésben levő és desperatus helyzetében a kivező fonalat kereső fiatal ember szerepét; Szabolcsi E. helyes felfogással játszotta a tengerészkapitány szerepét; Csetenek is itt-ott sikerült részlete volt; Lukácsy tisztában volt ugy feladatának mivoltával, mind pedig annak megoldására szükséges eszközökkel; Veszprémi Margitnak sikerülnek az oly helyek, a hol az ártatlan naivitas jut kifejezésre. Török K.-nak nem volt ugyan olyan szerepe, a hol tudását, tehetségét kellőképen érvényesítheti, de a mi szerepében kinálkozott, azt igyekezett kerekdeden kidomborítani. — A *Czigányvér* érdekesen szövődő s kellemes dallamokban sem szűkölködő, mulattató operett. A siker főrészében Szabolcsi Jozefinhez fűződik, a ki mint Mirza, szép tehetségnek adta taubizonyosságát. Hangja nem erős ugyan, de nagyon kellemes és kitűnő iskolázottságra vall. Partnere: Nagy Pista, mint cigánylegény szintén elég jó és meglehetősen terjedelmes hanggal rendelkezik, de nem elég sima, itt-ott kissé érdes; Fekete Béla mint Don Radames de Gonzalgo, teljesen kerekded alakítást nyujtott; Szabolcsiné Róza a vén cigány nő szerepében jól állotta meg a helyét, habár alakításai nem elég határozot-tak. — Az előadást megzavarta egy tűzárma, mely egy lámpának meggyulladásából származott. Azoknak, akik az ilyenekért felelősek, intő jelül szolgálhat ez nagyobb óvatosságra. Még egy kis kirohanást engedek meg magamnak a női kalapok ellen, a melyek oly kegyetlenek, hogy azok elől, akik hátul ul-nek, elzárják a kilátást a színpadra.

Pénteken, 8-án, közlökivánatra másodsor Az *aranykakas* ment, első előadásnak teljesen megfelelőleg.

Szombaton, 9-én *József főherczeg* tiszteletére diszeloada-sul A *piros bugyellaris* került színre. N.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Arlejtési hirdetés.

Székely-Udvarhely város tanácsa az aszfalt-lefolyó csatornainak keretere és befedése szükséges vasmunkálatokra ezen uton pályázatot hird-et. A részletes feltételek a tanácsnál tekinthetők meg.

Sz. 1362—1900.

Arverési hirdetés.

A székelykereszturi kir. járásbírósa mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Martonos köz-birtokossága végrehajthatónak Vas János martonosi lakós végrehajtást szenvedő elleni 360 korona tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (a sz.-kereszturi kir. járásbírósa) területén lévő martonosi 099. számú tjkvben foglalt: 1893/1. és 1890—91. egész ingat-lanra 110 korona. 1857¹/₂ és 1893/17. hrsz. ingat-lanra 1128 k. 96 fillér. 1888/1 hrsz. egész ingatlanra 640 k. 20 fill. 1895¹/₂ hrsz. egész ingatlanra 135 k. 30 fillérben az ujjab árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi július 9-ik napján d. e. 9 órakor Martonos község házánál meg-tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiál-tási áron alól eladatni nem fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jezett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa tjkvi hatósága.

Székely-Keresztur, 1900. április hó 23.

Veress,
kir. aljbíró.

Sz. 830—1900.
tjkvi.

Arverési hirdetés.

A székelykereszturi kir. járásbírósa, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy ifj. Bakk Albert végrehajthatónak Lajos Buzogány Julianna végrehaj-tást szenvedő elleni 650 korona tőkekövetelés és jár-uléka iránti végrehajtási ügyében a székelyudvar-helyi kir. törvényszék (a székelykereszturi kir. já-rásbírósa) területén lévő újszékelyi 117. sz. tjkvben foglalt 1534 és 1535 hrsz. egész ingatlanra 40 kor. 1792 és 1792/a hrsz. ingat. 42 kor. 1905/a és 1905/b hrsz. egész ingat. 28 kor. 2749. hrsz. ingat. 12 kor. 2793, 2794 hrsz. egész ingat. 40 kor. 3242/2 hrsz. ingat. 19. kor. 3782, és 3782/a hrsz. egész ingat. 32 kor. 4277 és 4278. hrsz. ingat. 40 kor. 4314. hrsz. egész ingat. 9 kor. 4710/a, 4710/b hrsz. ingat. 18 kor. a 163. sz. tjkvben foglalt 443/1 és 443/2 hrsz. ingat. 328. kor. 745/2 és 746/2 hrsz. ingatlanra 32 kor. a 164. sz. tjkvben foglal 444. hrsz. ingatlanra 15 kor. 745/1 746/1 hrsz. ingatlanra 54 kor. a 440. és 442. hrsz. ingat. 335 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi július 30-ik napján d. e. 9 órakor Újszékely község házá-nál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igaz-ságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez leteni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint tjkvi hatósága.

Székely-Keresztur, 1900. május 11-én.

Veress,
kir. aljbíró.

Korrepetitori

vagy nevelői állást egész évre csupán teljes ellátás mellett helyben keresek. Erdélyi né-met főgymnasiumot végeztem; már több elő-kező családnál legjobb eredménnyel működ-tem. — Közelebbit a kiadóhivatalban.

Pártoljuk a hazai ipart!

A Székelyföldön sok olyan sör kerül forgalomba, mely nem idevaló gyártmány, pedig

Bürger Albert

marosvásárhelyi

sörfőzdéjében olyan sör készül, mely bátran vetekedhetik a kö-bányaival avagy bármely más külföldi gyártmánnyal.

Kérjük ennél fogva a nagyér-demü közönséget a székely ipart pártolni és a vendéglőben csakis

marosvásárhelyi

sört

követelni.

Pártoljuk a hazai ipart!